

چرا اولیاء نسبت به تنبیه بدنی فرزندان‌شان در مکتب‌خانه‌ها رضایت داشتند؟

۳ فروردین ۱۳۹۷ ساعت ۱۳:۲۷

تنبیه بدنی در مکتب‌خانه‌های قدیم از امور رایج آموزش بود. اگر در همه مکتب‌خانه‌ها هم تنبیه بدنی نبود، اما در بسیاری از آنها تنبیه از شیوه‌های رایج آموزش بود. گاهی برخی از معلمان نیز ابتکارت غریبی در تنبیه بکار می‌بردند و گویی به این وسیله تفریح می‌کردند...

کافه تاریخ- سبک زندگی

تنبیه بدنی در مکتب‌خانه‌های قدیم از امور رایج آموزش بود. اگر در همه مکتب‌خانه‌ها هم تنبیه بدنی نبود، اما در بسیاری از آنها تنبیه از شیوه‌های رایج آموزش بود. گاهی برخی از معلمان نیز ابتکارت غریبی در تنبیه بکار می‌بردند و گویی به این وسیله تفریح می‌کردند. برعکس امروز بسیاری از اولیاء نیز نه تنها چندان واکنشی در مقابل تنبیه استاد نشان نمی‌دادند؛ بلکه به اعتبار این گفتار قدیمی «جور استاد به ز مهر پدر» به معلم می‌سپردند که اگر کودک شیطنت کرد یا درس نخواند او را خوب تنبیه کند. در اردبیل رسم چنین بوده که معمولاً وقتی ولی طفلی او را به مکتب می‌گذاشت؛ این جمله را خطاب به آخوندباجی می‌گفت «اتی سنون، سوموگی منیم» یعنی گوشتش مال تو، استخوانش مال من» و این حکایت از آن داشت که اگر آنقدر به او چوب بزند و گوشت‌های بدنش بریزد او رضایت خواهد داشت. البته در سطح عمومی جامعه نیز همین سلسله مراتب تا بالا ادامه داشت؛ یعنی حاکم شهر نیز می‌توانست به علت‌های مختلف پدری را به فلک ببندد و در حضور همه مردم وی را شلاق بزند.

منبع:

بابا صفری، اردبیل در گذرگاه تاریخ، تهران، بی‌نا، جلد سوم، ۱۳۶۲، ص ۱۶۵

آدرس مطلب :

<https://www.cafetari.kh.com/news/36742> چرا اولياء نسبتاً تنبيه بدني فرزندانشان - مکتب خانہ - رضایت